

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P.|| Vincentii|| Brvni, Socie-||tatis Iesv,|| Meditationes,||
In Septem Praecipva Festa|| B. Virginis**

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1598

IX. De gloriosa B. Virg. assumptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59989](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59989)

D E G L O -
R I O S A A S S V M -
P T I O N E B E A T I S S I -
M A E V I R G I N I S M A -
T R I S D E I
M A R I A E .

M E D I T A T I O I X .
S C R I P T V R A .

SIGNVM magnum apparuit *Apo. 12.*
 in cælo, mulier amicta Sole,
 & Luna sub pedibus eius, &
 in capite eius corona stellarum
 duodecim.

F I G V R A E .

REX David post debellatos *2. Reg. 6.*
 omnes inimicos, videns iam
 regnum suum esse in pace &
 quiete, inquit Scriptura, recor-
 datus est arca testamenti, qua e-
 rat in domo Obededom: cumque
 eam vellet in suum transferre pa-
 latium

latium, ut ibi in maiori honore & auctoritate esset, instituit eam in rem, festum admodum solemne, vario contentu musicorum instrumentorum celebrandum, ipseq; Rex cū toto populo abiit ad eam inde amouendam & cum magna letitia & gratulatione in suum palatium adducendam.

3. Reg. 2.   2.   Cum regis Salomonis mater se ad visitandum filium suum contulisset, asserit Scriptura, fuisse matri Regis preparatum thronum regium, eamq; ad eius dexteram consedisse.

Hest. 2.   3.   De Hesther virgine Hebræa, commemorat Scriptura, eam à magno Rege Assuero amatam supra omnes alias mulieres. Vnde tantam gratiam apud Regem obtinuit, ut eam in sponsam suam elegerit, & capiti eius coronam regiam imposuerit, regniq; participem effecerit.

B. VIRGINE. 291
PROPHETIAE.

S V R G B Domine in requiem tuam, tu Psal. 138.
Arca sanctificationis tue.

2. Surge, propera amica mea, columba Cant. 2.
mea, formosa mea & veni. Iam enim hy-
ems transijt, imber abiit & recessit.

3. Veni de libano sponsa mea, corona Cant. 4.
beris.

4. Tenuisti manum dexteram meam, & Psal. 72.
in voluntate tua deduxisti me, & cum
gloria suscepisti me.

5. Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, Cant. 8.
delitijs affluens in aixa super dilectum
suum.

6. Astiuit Regina à dexteris tuis in ve- Psal. 44.
stitu de aurato circumdata varietate.

CONSIDERATIONES.

IAM tempus erat, vt pura illa & Punct. I.
Innoxia columba, quæ missa est à
magno nostro Patre in hunc turbu-
lentum mundum, post inuentam
pacem tantoperè ab omnibus desi-
deratam, cum ramo oliuæ viridi re-
diret in arcam, ad eum, qui illam e-
miserat. Tempus erat, vt virgo sacra-
tissima à Patre cælesti huc ad nos
missa pro salute mundi, post allatas
tantas generi humano felici suo

L 5. partu

partu benedictiones, & luctum nostrum in gaudium conuersum, non amplius remaneret in terra, ac nobiscum in terram abiret, sed ad creatorē suum reuersa nouam quoque sua præsencia cælestibus ciuibus tanto desiderio eam præstolantibus, conciliaret pacem & lætitiā. Verum primò considera, quibus de causis congruens fuerit, vt sacrum huius innocentissimæ matris corpus non conuerteretur in cinerem & putredinē, sed vna cum sanctissima anima gloriosum trāsferretur in cælum. Et primò, sicut beatissima virgo excepta fuit ab illa generali maledictione cōtra Euam lata in pænā eius peccati, *In dolore paries filios tuos.* sic censetur quoque excepta à generali pænā, de qua dictum est Adamo. *Puluis es & in puluerem reuerteris.* Hoc enim priuilegium virgini debebatur ob eximiam sanctitatem & gratiam, qua digna iudicata est, vt in se ipsum Deum reciperet. Adhæc cum MARIÆ caro eadem sit cum carne CHRISTI, vtī hæc ob dignitatem suæ personæ mansit incorrupta, secundum illud, *Non dabis sanctum tuum videre corruptionem,* ita certè con-

Psal. 15.

te con-

tè conuenit & matris carnem incorruptam mansisse: nam putredo & vermes sunt humanæ conditionis peccato inquinatæ opprobrium, à quo opprobrio cum CHRISTVS fuerit immunis, immunis fuerit & MARIA cuius carne CHRISTVS se vestiuit. Et certe auribus Christianis abominabile videtur, audire sacratissimam carnem, è qua suam carnem CHRISTVS sumpsit, & cum diuina natura coniunxit, in cibum datam vermibus. Præterea si Dominus integram seruare voluit virginalem verecundiam suæ matris: cur fas non sit credere, quod illam à putredine & fætere alienam conseruare voluerit? si enim tanto honore eam affecti in vita, vt super omnes alias mulieres eam tot priuilegijs & prærogatiuis exornarit, sane valde pium est credere, quod eam etiam in morte hoc singulari priuilegio honorare voluerit. Accedit, dignum esse, vt Dei thronus, sponsi q; cælestis thalamus, & sacrū illud CHRISTI tabernaculum, sit vbi ipse est: nam thesaurum tam pretiosum potius in cælo, quam in terra conseruari, congruens

Ios. 6.

est Ac si Dominus domū Raab meritricis everti noluit, cū reliquis domibus vr̄bis Hiericho, eo quod in illam recepti, & absconditi ad vnā diē fuerint exploratores Iosue, quanto rationabilius domum virginis **MARIAE**, in quam idem Dominus receptus est, & totos nouem menses inhabitauit, conuenit non destrui, nec in cineres dissolui? Si quoque Dominus dixit seruis suis; *Qui mihi ministrat*

Ioan. 12.

me sequatur: & vbi ego sum, illic & minister meus erit, nec dubium sit, beatissimam Virginem fidelius alijs omnibus Christo seruijsse, tot annis pro eo laborando, cum comitando quocunq; iret, & ministrando vsque ad crucē; Si igitur illa non est, vbi vult **CHRISTVS** ministros suos esse, vbi erit? Et si ibi est, vbi Christus, sed æqualis reliquis in gratia, quomodo locus datur diuinæ æquitati & iustitiæ, cuiq; rependēti secundū merita? Ergo si Maria dū vixit, virtutibus & meritis omnibus præluxit mortalibus, diuinæ vtique iustitiæ congruens est, vt à filio, ad sublimiorem, quam cæteri ministri, gradum sit euecta; nempe non anima tantum, sed etiam corpore; imò si de alijs

alijs multis legitur, eos in Resurre-
 ctione Domini, ex speciali priuilegio
 vna cum CHRISTO, à mortuis
 excitatos, resurrexiffe, cum quo etiã
 nunc in gloriosis corporibus regnãt
 in cælo, qua ratione credi potest, pri-
 uilegium à CHRISTO multis cõ-
 cessum, negatum propriæ matri? De-
 nique nec dubium vllum est, quin
 CHRISTVS id facere potuerit,
 est enim omnipotens: modum quo-
 que & rationem id perficiendi per-
 spectam habuerit; est enim infinita
 sapientia præditus. Voluit quoque
 facere, quia summè bonus & benignus
 est. Erat quoque hoc ipsum ad-
 modum conueniens vt fieret: nam
 cum ille mandauerit in honore ha-
 bendam matrem, conueniens, ratio-
 niq̃ue consentaneum erat, vt hoc ho-
 nore quoque afficeret Matrem suam.
 Quare & citra dubitationem vllam
 fecit, & corpus eius incorruptum, &
 putrefactionis expers custodiuit; at-
 que ita anima & corpore gloriosam
 in cæleste regnum subuexit.

2. Legimus sanctum regem DAVI-
 DEM, post debellatos omnes hostes,
 & pacificam regni sui possessionem
 obtentam, in palatio regio de gentem

arca Dei tandem recordatum, quæ adhuc in priuatis ædibus Obededom custodiebatur, sed non tanta ueneratione, quanta sacris his reliquijs debebatur. Itaque mox imperauit, ut quanta fieri posset religione, & ueneratione in suum palatium transferretur, ipseque cum toto populo eo concessit, ut illam exciperet, & comitaretur. Non secus **CHRISTVS** Dominus noster, rex cæli & terræ, post triumphum de mundo & Satana subacto celebratum, dum in cælo, in pacifica & cælesti Hierosolyma regnaret, recordatus est sanctæ & diuinæ arca, in qua ille elegerat corporaliter habitare, & adhuc sub terra erat. Vnde desiderio ardens trāsferendi illam in locum digniorē, uti rem omnium longe carissimam, cogitauit illud, quanta posset solennitate perficere. Qua de causa obsecrabant illum quoque Angeli sancti, optantes videre suæ Reginae gloriam & exaltationem, per quam ciuitatis illius cælestis ruinae erant restauratae. Idem orabant Patriarchæ & Prophetæ, cū omnibus alijs cælestium ciuium ordinibus, ut gratiam aliquam rependerent, pro singulari beneficio sibi
præ.

præstito, quod opera huius matris ab illis tenebris, & umbra mortis (in quibus tot annis delituerant) sint liberati, & in admirabile lumen ac Dominicorum gloriam translati. Pro hac quoque re supplicabat beatissimæ Virginis anima: videbatur enim conueniens, ut innoxium eius corpus, quod semper ei paruerat, laborumque & afflictionum pro ipso Domino perpefforū, particeps fuerat; particeps quoque fieret præmij, summæque gloriæ, quam in cælo obtinuerat. Similiter & ipsum corpus suis quoque precibus cælestis sponsi aures pulsauit, ad quæ videtur, dum suauiter in illo sepulchro obdormiret, in hæc verba locutum, *Osculetur me oscu Cant. 1.*
lo oris sui Denique spiritus admirabilis ipsius Domini gemitibus inenarrabilibus clamās in corde, orabat illū, imò per eius bonitatem infinitamque caritatem constringebat, ad hanc gratiam & honorē suæ matri tantopere dilectæ impertiendū. Per motus ergo his desiderijs sanctis, iustisq; precibus clementissimus Dominus, cū diuinā suam voluntatē patefecisset, vidisset subito aperiri cælos, & angelorū exercitū descēdere, qui magno triūpho & iubi-

iubilo, partim precibant, partim sequebatur, partim etiā comitabantur Regē gloriæ, qui ipse sanctissimam matris animam brachijs suis amantissimè complectens, adiit campum Gethsemani, vt ibi innocentissimum eius corpus inueniret. Vbi dum dulcia illa & amoris plenissima verba pronunciauit. *Surge amica mea, speciosa mea, & veni, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies tua decora nimis. Veni de Libano sponsa mea, coronaberis.* vno momento sancta illa anima purissimo corpori coniuncta est, & gratiosis, diuinisq̄ oculis suis apertis respondit, *Ecce venio, vt faciam voluntatem tuam. DEVS meus.* Quo dicto, postquam velut humilis ancilla incredibili submissione Dominum adorasset, accepto ab eo osculo pacis illius quæ exuperat omnem sensum, infinita lætitia gestiēs in filij sui brachia se recepit:

3. **CORPORE** vero illo glorioso è sepulchro prodeunte, videre erat è terra fulgentem quandam & splendidam emergere auroram imò nouum quandam Solem hoc nostro lucidiorem. Tunc omnes stellæ matutinæ, spiritus illi angelici, beatęque

ant-

Cant. 2.

24.

animæ, huius noui solis radijs illustratæ, gratius caperunt collucere, & festis vocibus accinere, sic prorsus vt terra æquè ac cælum eius laudibus, suauissimisque hymnis & melodijs resonaret. Quod si de Regina Saba ^{3. Reg. 10.} scriptum est, eam ingressam fuisse Hierosolymam multo cum comitatu, & diuitijs, camelis portantibus aromata, & aurum infinitum nimis, & gemmas pretiosas, cum quæreret Regem Salomonem: quanto nobiliorem, illustrioremque comitatum fuisse credimus huius magnæ Reginæ & Imperatricis, non terræ solum, sed etiam cæli, quos thesauros, quantas opes tot donorum & charismatum cælestium à diuina bonitate illi collatorum secum abstulerit? Quam varia & odorifera fuerint excellentissimarum virtutum eius aromata? Quam copiosum & resurgens fuerit perfectissimæ eius charitatis aurum? Quam pretiosæ tot præstantium prerogatiuarum gemmæ, quibus supra omnes alias creaturas à Domino ornata fuit & exulta? O quam nobile donum hoc die, terra nostra intulit cæle, vt dum damus & vicissim recipimus, fælici amicitie vinculo humana

mana

mana diuinis, terrena cælestib. iungerentur. Sursum ascendit primo fructus terræ sublimis, vnde postea optima & perfecta dona ad nos defluerunt. Itaque etiam hæc beatissima Virgo ascendens in altum dabit dona hominibus; nec enim potest illi, aut potestas, aut voluntas deesse; est enim illa Regina cæli, est misericors, est denique Vnigeniti filij Dei mater. Iam verò contemplare, quo modo hæc gloriosa regina euecta sit in cælum, diuina nimirum luce vndique vestita & circumdata, & instar teneræ & delicatæ sponsæ supra dilectum suum innixæ, sustentata, & deportata in vlnis eius, quem sæpius in vlnis suis deportauit, & virgineo suo pectore applicuit. O quam fælix remuneratio, quam iucundum hoc fuit spectaculum. Hæc est speciosa illa columba, quæ, vt canit Ecclesia, visa est ascendere super riuos aquarum, verè columba ob singularem suam puritatem & simplicitatem, & simul speciosa ob diuinarum eius virtutum ornatum, & inestimabilem gloriam. Rectè autem dicit, quod viderit ascendentem super aquas; nam ascendit innixa super fon-

per fontem viuum, super aquas refectio-
 ctionis, de quibus ipse Dominus di-
 xit Si quis sitit, veniat ad me & bibat.
 Considera deinde quanta lætitiæ si-
 gna dederit nobilis ille comitatus
 eam cingens. Legitur de rege Dau-
 de, cū comitaretur arcam Dei, illam
 septem cantorum choris circunda-
 tam fuisse, suarum vocum, cantio-
 numq; varietate suauissimam eden-
 tium harmoniam & concentū: quales
 ergo chori erant, qui hodie hanc viuā
 Dei arcam stiparunt, nisi chori Ange-
 lorum, Patriarcharū, Prophetarum,
 Apostolorū, Martyrum, Confessorū
 & Virginum, qui omnes vna cantan-
 tes dicebant: *Surge Domine in requiem*
tuam, tu & arca sanctificationis tue. Ar- *Psal. 134.*
 ca certè regia, arca pretiosissima, in
 qua totius sanctificationis thesaurus
 latebat: arca non iam illa, quam rex
 David tanto triumpho comitatus est
 vsque in suum palatium, quæ à Moy-
 se fuit fabricata, & tabulas contine-
 bat legis, sed viua arca, cuius archite-
 ctus & habitator fuit ipse Auctor Le-
 gis, creator & conditor orbis. ille
 fabricauit illam, ille comitatus est,
 imò ille deportauit eam in regium
 suum & cæleste palatium. Itaque
 meri-

meritò in solennitate tam gloriosa,
 præ gaudio iubilant omnes filij Dei,
 & singulatim Angeli accinentes lau-
 des Virginis, eo quod ipsorum Re-
 gem genuisset, & vitam in terra si-
 milem suæ, imò plus quam angeli-
 cam duxisset. Iubilabant Patriar-
 chæ, quod nata ex eorum stirpe, no-
 biliore & illustriore quoque ipsos
 reddidisset. Iubilabant Prophetæ,
 quia illis primum fuit reuelata, & ab
 illis varijs modis prænunciata. Cane-
 bant etiam Apostoli, qui tunc adhuc
 viuebant in terris, quia ab ea velut
 matre & Magistra, in multis dogma-
 tibus erant instructi, multorumque
 arcanorum & diuinorum mysterio-
 rum conscijs per eam facti. Gaude-
 bant similiter Martyres, velut de il-
 la, cuius anima transfixa fuerit dolo-
 ris gladio, & ideo plus quam Martyr
 erat, imò omnium martyrum regi-
 na. Celebrabatur item à Confessori-
 bus, quia quo tempore CHRISTVS
 passus & mortuus est sola intrepidè
 eam confessa est. Denique & Virgi-
 nes magnum ei detulere honorem,
 & suauis concentu eam sunt comita-
 tæ, eo quod inter illas omnes tenuerit
 principatum, atque vna cum Vir-
 gini.

ginitate meruit obtinere donum fecunditatis. Hic perpende quantum præ lætitia exilierit B. Virgo inter tot laudes, tantas benedictiones, & tot suauissimas cælestium concentuum voces, & multo amplius, cum videret diuinos filij oculos in se cum tanto amore coniectos, iamque suis brachijs complecteretur tantopere desideratum & quæsitum. Quare meritò vsurpare potuit illa sponsæ verba, *Inueni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam.* Cant. 3.

4. CONSIDERA, dum hæc Regina tanto cum triumpho & gloria è terra in cælum perducitur, supernæ Hierusalem ciues admirabundos naturam tam imbecillem tantis refulgere virtutibus & donis intra se dixisse, *Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, delitijs affluens innixa super dilectum suum?* Cant. 8. Quæ verò erant aliæ hæc delitiæ, nisi rarum illud virginittatis decus, cum virginittatis dono coniunctum? illa singularis, profunda-que humilitas, illa ardentissima charitas, ille fauus misericordiæ dulcissimus, illa gratiæ plenitudo, illa gloriæ eius prærogatiua singularis? *Ascendit denique innixa super dilectum*

ctum suum, vnum idemq; facta cum ipso. O fœlicem matrem, cui diuina Maiestas seruiuit pro sustentaculo, quæque in sui sponsi, filijque vlnis meruit requiescere. O quanta dignitas, quam eximium priuilegium est tam familiariter posse inniti super illum, in cuius faciem etiam Angelicæ potestates reformidant oculos conijcere. Considera, quid hoc loco primi Angelorum chori, qui in hoc nobili triumpho præibant, responderint. Hic est, dicebant, illud tabernaculum sanctum Sion, manu altissimi fundatum, de quo ille, postea factus homo, nasci voluit. Ad hæc subiungentes dicebant, *Ista est speciosa inter filias Hierusalem.* Eadem de causa & reliqui Sanctorum chori, qui instar coronæ huius sacræ Imperatricis latus stipabant, dicebant. Hæc est, cuius profundam humilitatem Dominus respexit, in qua magna operatus est, qui potens est, vnde & omnes generationes merito eam beatam prædicant. Cum igitur tanta solennitate & pompa deducta fuerit in cælum, cogita quam ineffabili lætitia perfusa sit, in ipso ciuitatis Dei ingressu, quanta congratulatio-

æ ab omnibus fuerit recepta, quan-
 to honore & gloria hodie à Domi-
 no fuerit in domicilium cæli indu-
 cta, vt rependeret officium hospita-
 litatis sibi præstitum, cum ingre-
 dretur castellum huius mundi, hoc
 est, virgineum eius vterum. nam
 sicut in terra locus inuentus non
 est dignior illo virginali templo, in
 quo M A R I A hospitium præbuit
 Dei filio: sic in cælo non fuit locus
 dignior regali illo solio, in quod ip-
 se M A R I A E filius matrem suam
 cuexit. Iam quis mente compre-
 hendere poterit, quanto deuotio-
 nis affectu omnes illæ cælestes le-
 giones illi obuiam processerint,
 quo concentu, qua celebritate fue-
 rit perducta ad thronum gloriæ;
 Quam sereno vultu, diuinisque am-
 plexibus fuerit à filio recepta, eo-
 que honore, quo tanta mater erat di-
 gna; eaque gloria quæ tantæ ma-
 tri congruebat. Vere fælicia fuere
 oscula ab ea infantulo I E S V da-
 ta, quando eum in vlnis suis virgi-
 neis complectebatur, & pectoris sui
 lacte pascebat. Verum, quan-
 to fæliciora putamus fuisse oscu-
 la, quæ hodie recepit in salutatione

ad

1. Cor. 2.

ab eo facta qui sedebat ad dextram Patris? Quod si, vt scriptum est, oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ Deus præparauit diligentibus se, quid arbitramur ab eo præparatum gignenti se? Felix verè Maria, & ter fælix, tum cum recepisti Saluatorem, tum cum à Saluatore es recepta; in vtroque enim admirabilis tua dignitas, & diuinæ Maiestatis ineffabilis amor apparuit.

Esther. 2.

5. **LEGIMVS** Assuero regi tantopere placuisse pulchritudinem humilis & honestæ virginis Esther, vt eam in sponsam & Reginam elegerit, capitiq̃e eius coronam regni imposuerit. Quales verò, & quam pretiosas cogitamus fuisse coronas, quibus hanc humilimam Virgine, sponsam Dei super omnes alias dilectam sanctissima Trinitas coronauit & ornauit? Ac primò quidem Pater æternus imposuit eius capiti coronam potentia, qua post **CHRISTVM** illi potestatem & autoritatem concessit super omnes creaturas cælestes, terrestres, & infernales. Secundò verò ab Unigenito filio suo coronata fuit scientia & sapientia, singulariq̃e lumine

mine gloriæ eius intellectus ita illustratus, vt ad tantam diuinæ cognitionis & beatificæ visionis lucem peruenerit, quanta nulli vnquam creaturæ, nec angelicæ, nec humanæ concessa fuerat. Tertio à sancto & bono spiritu coronata est charitate & pietate, accensis in eius corde tantis amoris in Deum flammis, vt plus diuina charitate arderet, quam ipsi Seraphini. Deinde tanto humanæ salutis curandæ zelo flagrauit, vt semper erga nos non nisi viscera matris, & misericordissimæ matris ostenderit. Hic potes cogitare, quomodo B. Virgo ob tantum honorem sibi à Domino delatum, coram diuina Maiestate humilimè se demittens dixerit, *Magnificat anima mea Dominum. Et exultauit spiritus meus in Deo salutari meo.* quasi diceret. Tibi Domine, qui tantopere magnificasti & honorasti hanc tuam humilem ancillam, non aliud potest rependere anima mea, quam vt perpetuo magnificet & laudet Maiestatem tuam, & vt spiritus meus in prædicandis tuis Saluatoris mei laudibus exultet. Hæc cum illa dixisset, cogita, quanto honore, & quanta exultatione ac lætitia totius

3. Reg. 2.

Psal. 44.

Apo. 3.

curiæ cælestis, tanquam regina ac sponsa altissimi exaltata fuerit supra omnes Angelorum choros, supra omnes principatus, potestates & virtutes. Tunc, ut scriptum est, *positus est thronus matri Regis, quæ sedit ad dexteram eius*. visaque est regina, de qua locutus est Propheta, assistere ad dexteram Regis gloriæ in veste deaurata, summæ & inæstimabilis gloriæ, innumerabilium virtutum & perfectionum varietate circum circa adornata. Tunc illi viginti quatuor seniores, ut est in Apocalypsi, coronas suas deposuerunt ante thronum Dei, hoc est, ante Beatam Virginem, in qua, velut in regio throno ipse D E V S requieuit. Et quid aliud per hos seniores significatur, nisi omnes cælestium ciuium ordines, qui omnes deposuerunt coronas suas, hoc est, victorias, honores, & præmia ad Virginis pedes, hoc ritu testificantes illam esse Reginam suam, & omnibus illis coronis esse digniorem, eò quod in ipsa, plus quam in alijs omnibus resulserit angelorum puritas, Patriarcharum fides, Prophetarum spes, charitas & zelus Apostolorum, constantia Martyrum

tyrum, Doctorum sapientia, Confessorum temperantia, castitas Virginum, & Matrum fœcunditas. Tunc audisses in cœlo vocem communem omnium, ex immenso gaudio & lætitia clamantium. *Benedictio & claritas & sapientia, & gratiarum actio, honor & virtus, & fortitudo Deo nostro.* Apoc. 19.

Guideamus & exultemus, & demus gloriam ei, quia venerunt nuptia agni, & uxor eius preparauit se. O quanto iubilo, quanta admiratione & gaudio, quam lætis & iucundis vocibus omnes viæ & plateæ cœlestis ciuitatis personuerunt? Ibi prædicabantur **MARIAE** laudes. ibi omnibus patebat eius gloria, ibi nomen eius ab omnibus in cælum ferebatur, & merito: quia quo quisque honore & fœlicitate fruebatur in se, is longissimè redundabat in **MARIA**, imò ex abundanti eius plenitudine omnes participabant & gaudebant.

6. *SIGNVM* magnum apparuit *Apoc. 12.*
in cælo, mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus eius. Signum verè magnum est beatissima Virgo: quia è longinquo visa est, nempe à Deo

M 2 ante

ante omnia sæcula præuisa & prædestinata, ut esset Unigeniti filij sui Mater, & similiter ab in tiorum mundi fuit à priscis Patribus varijs modis præfigurata & prædicta. Magna quoque est Virgo ob magnitudinem opum, honoris, potentia, & nobilitatis: quæ enim vnquam vel ante vel post ipsam in mundo reperta est à virtutibus, donisque cælestibus, in quibus veræ consistunt diuitiæ, locupletior.

Proh. 31.

Multæ filia congregauerunt sibi diuitias, tu supergressa es vniuersas. Deinde inter omnes creaturas, quæ vnquam in mundo exstitit, plus quam illa, omni honore affecta, non solum ab hominibus in terra, sed etiam ab angelis in cælo, ipsoque Deo? Et si de alijs seruis suis Dominus dixit, qui sibi ministrarent, eos honorandos à Patre suo, quantum putamus honoratam eius matrem, quæ super omnes tanto amore, tam fideliter ei ministravit? Adhuc quis potentior & fortior vnquam fuit M A R I A, quæ

Ioan. 12.

terribilis est ut acies ordinata? quis illa plus apud Dominum potest? quæ d' à tali filio, non poterit obtinere talis mater? breuiter, illa est maior
omni-

omnibus, supra omnes, excelsior & eminentior omnibus. Vnde meritò vocatur *signum magnum*. Denique dicitur magna, quia magni filij mater est, quem sicut illa prius vestiuit carne, sic ille vicissim eam vestiuit magna & singulari gloria. Et idcirco rectè subijcitur. *Mulier amicta Sole*. Nam vt Sol plus alijs omnibus corporibus cælestibus lucet & resplendet, sic Virgo gloriosa, tam gratia quam merito, ac splendore gloriæ cæteras omnes creaturas antecellit. Dicitur etiam amicta Sole, hoc est, visceribus misericordiæ: nam vti Sol oritur & lucet æqualiter omnibus, malis æquè ac bonis, Sic M A R I A misericordiæ suæ visceribus æquè omnes amplectitur, omnibus opitulatur, tam peccatoribus, quam iustis, omnes illuminat, omnes inflāmat, omnes eius beneficio, fructus vitæ participes fiunt. Quomodo verò fieri potest, vt non sit amicta sole, quæ amicta est ipso C H R I S T O, Sole iustitiæ, & splendore æternæ gloriæ? illa, quæ ob maximam communionem quam habuit ratione carnis cum C H R I S T O non solum in spiritu per gratiam, sed etiam in carne i-

psa vnum quodammodo cum illo facta est: sic prorsus, vt nunc in caelesti gloria supra omnes beatorum ordines, omnesque hierarchias Angelicas euecta, tam vicina & coniuncta sit illi diuino Soli, vt in faelici illa ciuitate, velut nouus quidam Sol resplendeat. Dicitur deinde habere *Lunam sub pedibus suis*. Quid autem aliud designat Luna, quam Ecclesiam militantem? vt enim luna omnem splendorem suum mutuatur à Sole: sic Ecclesia non plus lucis habet, quam communicatum illi est ab eo qui dixit, *Sine me nihil potestis facere*. Præterea, vt Luna est admodum mutabilis, & varia, sic Ecclesia varijs mutationibus, persecutionibus & afflictionibus subiecta est. Vnde nunc plena luce refulget, nunc tota obscuratur, sic vt rectissimè dicatur MARIA stare supra Lunam, sed sub Sole, vt pote media inter Solem & Lunam, C H R I S T V M & Ecclesiam. Nos igitur sacra huius nostræ mediatrix amplectamur vestigia, & supplices pedibus eius deuotissimis precibus eam teneamus, nec deseramus, donec suam nobis impertiat benedictionem.

Ioan. 12.

7. SEQUITUR in scriptura. *Et in capite eius corona stellarum duodecim.* Caput verè dignum coronari stellis, quæ suo eximio splendore potius illustrat stellas quam illustretur & ornatur ab ipsis. Quid verò mirum coronari stellis eam, quæ est amicta Sole? Utinam illarum gemmarum valorem comprehendere quis valeat, ac nominare stellas, è quibus regia illa MARIAE corona fuit contexta. Quid igitur aliud fuisse stellas illas cogitare possumus, quibus illa collucet tam admirabiliter, nisi duodecim prærogativas, quibus MARIA supra omnes dotata fuit & exornata? Quarum prima est, quod ex singulari CHRISTI filij sui gratia concepta fuerit sine vlla peccati originalis macula, instar fulgentis auroræ, & Stellæ matutinæ, quæ prima lucem veri solis intulit & annunciauit mundo. Altera prærogativa & stella huius coronæ est, quod inde à mundi principio natiuitas eius tot modis fuerit præfigurata, & tot illustribus promissis prænunciata. Tertia est, quod prima, neglectis ex libertate spiritus legis Mosaicæ

decretis, Deo virginitatem, mentis-
que & corporis integritatem conse-
crarit. Quarta est, quod tanta reueren-
tia & submissione, tamque officiosè
fuerit salutata ab Archangelo, ac si
iam illam in regio throno supra o-
mnes cælestes Hierarchias confi-
dentem vidisset. Quinta prærogati-
ua fuit, quod in beato utero suo sola
Spiritus sancti virtute, nulla ope hu-
mana, & sine vlla virginitatis suæ ia-
ctura filium conceperit. Sexta est,
quod à communi illa & veteri mu-
lierum in dolore filios parientium
maledictione immunis fuerit: nam
non solum citra dolorem vllum pe-
perit, sed etiam summo cum gaudio
& exultatione. Septima est, quod post
partum Virgo permanserit: filius e-
nim Dei eodem modo egressus est ex
utero matris, quo postea exiuit è se-
pulchro clauso. Vnde sequitur illam
simul fuisse Virginem & Matrem, at-
que ita consecutam esse benedictio-
nem fæcunditatis, vt non amiserit
donum Virginitatis. Octaua fuit,
quod genuerit filium, qui simul erat
DEVS, ac proinde verum hominem
simul & verum Deum. quare & me-
ritò appellatur Mater Dei. Nona
præ.

prærogatiua est, quod inde ab exordio conceptionis suæ tanta gratiæ copia in ea fuerit, vt tota vita neque peccarit, neque peccare potuerit, etiam venialiter; quod de nullo alio sancto etiam in vtero matris sanctificato legimus. Decima est, quod post mortem, sacrum eius corpus fuerit integrum, & ab omni corruptione ac putredine liberum conseruatum, non secus quam corpus filij. Vndecima, quod paulò post obitum fuerit à Domino resuscitata, animaque & corpore in cælum gloriosè assumpta. Duodecima, & vltima prærogatiua est, singularis illa gloria qua nunc in cælo supra omnes beatos, & supra omnes Angelorum choros perfruitur; sic prorsus, vt post CHRISTVM, ceu Regina & Mater eius primam sedem ad filij sui dextram in cælesti regno obtineat. Hæ ergo sunt pretiosissimæ illæ, & inestimabiles gemmæ, ac lucidissimæ stellæ, quibus magnæ huius mulieris, & dignissimæ nostræ Reginæ tantoperè à Deo honoratæ, & ab omnibus creaturis cultæ caput exornatum videmus.

Quare meritò de ea dici potest, quod in eius laudem canit Ecclesia, *Nec*

M s *pri-*

primam similem visa est, nec habere sequentem.

COLLOQVIUM.

O Serenissima Regina, ô misericordiae mater, ô vita, dulcedo & vnica spes nostra, quæ hodie cum tanta gloria cælum ascendisti, tuæque singulari pulchritudine, vniuersam ciuitatem Dei exhilarasti, oro te per sponsi huius dilecti, cui inseparabiliter nunc es coniuncta, amorem, vt tantarum deliciarum, quibus infelici patria abundas, nos inopes Eux filios in hac lachrymarum valle exules participes reddere digneris; conuerte, quæso, ad nos misericordes & maternos oculos tuos, & deorsum dona & charismata spiritalia demitte. vt, si non mereamur beatæ & lautæ illi mensæ accumbere tanquam filij, saltem ex micis de sanctissimis tuis manibus cadentibus satiari possimus tanquam catelli. Quare, ô fidelissima aduocata, & misericordissima mater nostra benignè excusare velis insufficientiam nostram, nobisque concedere, vt precum tuarum beneficio ad contemplationem & possessionem cælestium tuorum bonorum

rum peruenire aliquando possimus,
vbi fauore & opera tua gloria coro-
nati, te, filium que tuum dulcissimum
in sæcula sæculorum digne collau-
demus A.M.E.N.

D O C U M E N T A.

BEATISSIMA Virgo corpore &
anima in celum assumpta est, vt ibi pro
nobis officio fungeretur Mediatrix & ad-
uocata apud Dominum, tam in corporali-
bus, quam spiritalibus necessitatibus. Itaq;
si velimus ab ea exaudiri & iuari, ac
tandem aliquando cum ea regnare & triū-
phare in celo, studeamus eam imitari, &
semitam illam, quam illa percurrit, perse-
quamur. Nam imprimis Virgo vt ad
caelestem domum attingeret, tenuit viam
puritatis: sic nos insistendo eius vesti-
gijs operam dare debemus, vt puritatem
mentis & corporis tueamur, siquidem
scriptum est, Non intrabit in eam ali- *Apoc. 21.*
quid coinquinatum. **S**ECVNDO te-
nuit B. Virgo viam humilitatis: sic nos ad
eam imitandam semper debemus hanc vir-
tutem habere in corde, verbis & operi-
bus: submissè de nobis sentiendo, & cum
omnibus colloquia humilia & mansue-
ta instituendo, nec refugiendo humilitatis

CHRISTIANAE opera, si quando aut proximi charitas, aut maior Dei gloria postulat. Nisi enim efficiamur sicut

Matt. 18.

paruuli, inquit Dominus, non intrabimus in regnum caelorum. Tertio tenuit B. Virgo viam paupertatis, nihil habens proprium in hoc mundo: sic nos si volumus esse participes opum caelestium, necesse est, ut cor nostrum ab his bonis terrenis & caducis auellamus, cum dixerit Dominus, Facilius esse camelo transire per foramen acus, quam diuitem intrare in regnum caelorum. Quarto trinit B. Virgo viam

Matt. 19.

charitatis tam erga Deum, quam erga proximum: sic & nos amorem Dei debemus omnibus alijs rebus, etiam vite nostrae anteponeere, parati potius mori quam diuinum aliquod preceptum praevariari; debemus item dilatare charitatem in proximum, compatiendo illi, & in necessitatibus tam corporalibus, quam spiritalibus illi subueniendo: charitas enim est Symbolum, teste Domino, quo dignoscuntur veri Christiani, & discipuli CHRISTI. Quinto beatissima Virgo quoque ambulauit per viam patientiae in tribulationibus & persecutionibus: per quas necesse est & nos ambulare, si saluari velimus. Nam, ut dicit Apostolus. Non coronabitur, nisi qui legitime

mē

mè certauerit. Denique sicut sanctis 2. Tim. 2.

simæ virgo vsq; ad finem vitæ in his sanctis & pijs actionibus, quibus tantam coronam promeruit in celo, perseuerauit; sic suis nobis nō est, bonā viā ingredi, sed opus est vt celestis corona præmium assequamur, vt in vita pia & sancta vsque ad finem persistamus, cum dixerit dominus.

Qui perseuerauerit vsq; in finem hic saluus erit. Matt. 10.

2. Quoniam fides & certitudo diuinorū mysteriorū Resurrectionis & Ascensionis in celum Christi Domini nostri plurimum proderat ad salutē nostram. Si enim Christus, inquit Apostolus, non resurrexit, 1. Cor. 15.

vana est fides nostra, idcirco Dominus voluit illa tot apparitionibus, tamq; variis argumentis horum veritatem manifestari. Sed mater eius sanctissima, quia resurrectionis eius & assumptionis in celum fides non faciebat ad salutem nostram, sed tantum cedebat ad maiorem eius honorem & gloriam, ideo noluit eam manifestare; sed potius id temporis occultare, totā eius rei curam relinquēs Deo, qui suis temporibus cum summo matris suæ honore illud Ecclesie inspirauit. Vnde discere possumus, quæ in nostrū honorem redundant ex parte nostra melius taceri & occultari; Deus enim, quando ad maiorem gloriam eius & pro-

ximorum vilitatem erit, rem euulgabit. si autem redundant in salutem aliorum, non modo possunt, sed etiam debent manifestari, exemplo Apostoli, qui ad Corinthios in fide confirmandos, sublimem illam reuelationem sui raptus in tertium caelum patefecit.

3. Mater Dei sanctissima, quia cor suum remotissimum habebat à terra, & in Deo solo quem ardentissime amabat, defixum, idcirco in caelis super omnes angelorum choros exaltata est. Hic modus est, quem Deus in electis suis remunerandis, & reprobis castigandis tenet: vt quo amplius homo affectum suum ab amore rerum terrenarum auellit, & in amorem rerum caelestium commutat, hoc sublimiorem in caelo sedem consequatur. Contra, quo affectu & mente magis immersus fuerit terra, voluptatibusque & delitijs huius mundi ac carnis firmiter adhererit, hoc sedem profundiorum obtinebit sub terra. Itaque si certo cognoscere volumus, quae sors nobis obuentura sit, sublimis an humilis, felixne an infelix, diligenter affexus & desideria cordis nostri indagemus, sintne caelestia, an carnalia & terrena, atque hinc aestimare poterimus, quid Deus nobiscum sit acturus.